

LATVAS

No. 3. Metai X

Sausio-Jan. 11, 1930

ETSR valst.
respublikė
Lietuvai

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

SUBSCRIPTION RATES:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“ L A I V A S ”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

I SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

E v a n g e l i j a

L e k c i j a .

LUKO 2, 42-52.

ROM. 12, 1-5.

UOMET Jėzui buvo jau dvylika metų, jie atėjo, kaip buvo šventės paprotys, į Jeruzalę; bet jo gimdytojai tai nežinojo. Manydami jį esant draug keliaujančiųjų tarpe, jie ėjo visą dieną ir ieškojo jo tarp genčių ir pažįstamų. Nesuradę, sugrižo, jo beiškodami, į Jeruzalę. Ir atsitiko, kad jo trijų dienų jie rado jį sėdintį mokytojų tarpe, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. Visi gi, kurie girdėjo jį, stebėjosi jo išmanymu ir jo atsakymais. Pamatę, jį, jie nustebė, ir jo motina jam tarė: Sunau, kam mums taip padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs. Jis jiems tarė: Kam manęs ieškojota? Ar gi nežinojota, kad man reikia buti tuose daiktuose, kurie yra mano tėvo? Bet jie nesuprato, ką jis jiems buvo pasakęs. Ir jis iškeliavo su jais, atėjo į Nazaretą ir buvo jiems paklusnus. Jo motina laikė visus šituos žodžius savo širdyje. O

š maldauju jus, broliai, del Dievo garleistingumo, parodykite savo kunus kaip gyvą, šventą, Dievui tinkamą auką; tai bus jūsų protingas tarnavimas Dievui. Nesitaikinkite prie šio pasaulio, bet patys save perdirkite savo dvasios atnaujinimu, kad ištirtumėt, kas yra Dievo valia, kas gera, kas įtinka ir kas tobula!

Aš sakau man duotąja malone visiems jūsų tarpe, kad neturėtumėte apie save geresnės nuomonės, kaip pridera, bet kad manytumėte apie save teisingai ir kiekvienas žiūrėdamas tikėjimo saiko, kaip jam Dievas yra paskyręs. Nes kaip viename kune turime daug narių, visi gi nariai turi ne tą patį veikimą, taip mes daugelis esame vienas kunas Kristuje.

Jėzus augo išmintimi, metais ir malone pas Dievą ir pas žmones.

“Kas gėdysis manęs ir mano žodžių, to gėdysis žmogaus Sunus, atėjęs savo Tėvo ir šventųjų angelų didenybėje.” (Luk. 9, 26).

“Mylėkite savo neprietelius, gera darykite tiems, kurie jūsų nekenčia. Laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už šmeižiančius jus” (Luk. 6, 27-28).

“Šią naktį bus pareikalauta iš tavęs tavo sielos; kieno gi bus, ką tu prirengei?” (Luk. 12, 20).

“Koki nauda būtų žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, pats gi save prapuldėtų...?” (Luk. 9, 25).

“Jei kas nori eiti paskui mane, teišsizada pats savęs, tegul kasdien neša savo kryžių ir teseka mane” (Luk. 9, 23).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmokėjęs paskutinio skatiko” (Luk. 12, 59).

“Kas-gi išsigins manęs žmonių akyvaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų akyvaizdoje” (Luk. 12, 9).

Ką Kiti Sako?

E. P. MARVIN'AS, protestantų ministeris iš Lockport, N. Y., rašo laikraštyje "Episcopal Record."

"Katalikų Bažnyčia labai teisingai tvirtina, kad maži vaikai ir jaunuomenė turi gauti religinį auklėjimą kartu su visu jų mokslo kursu. Todėl ji užlaiko daug parapijinių mokyklų.

Visos kitos bažnyčios privalo taip pat daryti.

Kaskart didesnis valstybės vyrų skaičius mato ir tvirtina, kad vienatinis dorumo ir teisingumo pamatas... tai religingumas. Jie įžiūri, kad pasaulinis mokslas neišmoko žmonių gerų įpročių ir nepadaro jų gerais. Jis jiems padeda būti gudresniais sukčiais, pavojingesniais kaimynais. Kodėl negalėtume visi pasirūpinti turėti parapijines mokyklas?"

ROUSSEAU: "Be Dievo negali būti jokio tikro teisingumo."

COUSIN, protestantas: "Tik religijinis mokymas duoda stiprias šaknis dorovei. Lavinimas tik proto to nepadaro ir gali būti labai pavojingas. Tie tvirtinimai yra paremti faktais ir patvirtinti bausmine statistika.

Nėra jokio tikro dorovumo be religijos. Grynai pasaulinis auklėjimas ne tik kad nepadeda jaunuomenei, bet yra priežastimi jos nupuolimo ir yra pavojingas visuomenei.

Tiktai vieną penktąją savižudysčių skaičiaus dalį ir vieną šeštąją — kitų prasižengimų Francijoje sudaro moterys, o tai delto, kad dar žymi francūzių mergaičių dalis gauna religinį išauklėjimą."

BURTON, protestantas, Michigano Universiteto prezidentas sako:

"Tikriausias valstybinio universite-

to kultūringumo liudytojas, tai jį baigusiujų doringumas ir jų religinis charakteris."

Jis, kalbėdamas, Portland, Ore., į valstybinių mokyklų mokytojų susirinkimą, išsitarė: "Du mano trijų vaikų lanko privatinės mokyklas (religijines), kad galėtų gauti religinį išauklėjimą. Manyti, kad galima išauklėti žmogaus būdą be religijos, yra tikroji nesąmonė."

TEISEJAS BEN LINDSAY, protestantas, pasakė:

"Religija ir auklėjimas tai dveji virstai gydyti dabartinę būklę. Mokyklose, kuriose religija turi įtaką, sutinkame nedaug lytiškų prasižengimų."

JOSEPH DANIELS, nekatalikas, sako: "Privalome sustiprinti šios tautos auklėjimo sistemą, stiprindami tikybinės mokyklas ir kolegijas. Jos pasilieka ištikimos krikščioniškiesiems idealams. Jos yra ta uola, ant kurios be pavojaus galime statyti šios tautos gyvenimą."

THE METHODIST, protestantų laikraštis, pripažįsta: "Mūsų nuomone **šios šalies religijinės mokyklos**, palyginus su grynai pasaulinėmis, arba viešomis mokyklomis, dorovės žvilgsniu yra nepalyginamai tikresnės. Mūsų valstybinės įstaigos yra vadai į netikėjimą, o taip pat į prasikaltimus...

Mes tvirtai tikime, kad mūsų bažnyčia (protestantiškoji) privalo per dešimt metų išleisti mažiausia dešimt milijonų dolerių kurti religijinėms mokykloms. Delko? Nes tik ta sistema yra amerikoniška ir tik ta sistema yra nepavojinga." (Žiūrėk Literary Digest, vol. VII, n. 7.)

"M. F."

KODĖL TAIP?

Francijoje neseniai mirė garsus vyras Clemenceau. Jis keliais atvejais buvo ministrų pirmininku. Jis vadovavo Francijai karo metu ir vykdinant taiką.

Jis buvo netikintis. Jo laidojimas buvo civilis.

Nors jis nebuvo krikščionis, bet visuomet reikalavo, kad nelaimėje jį slaugintų vienuolės katalikės. Būdamas penkiolikos metų jis turėjo ligoninėje operaciją. Jį sergantį slaugojo seserys vienuolės Paryžiuje.

Laikraščio "Echo de Paris" reporteriui sesuo Jean-Remi pasakė, kad Clemenceau, kiek kartų keliaudavo per Paryžių, visuomet aplankydavo seseris-vienuoles, kurios jį slaugojo.

"Taip; jis buvo netikintis," kalbėjo sesuo, "ir net kovojo prieš religiją, bet savo gyvenimo paskesniuose metuose jo elgesys atsimainė. Jį laikė atstu nuo tikėjimo matymas nekurių tikinčiųjų. Jis buvo netikis, bet jis pageidavo, kad tikėjimas automatiškai išduotų šventumą, gerioškumą, tobulybę...

Vieną kartą jis mato arti mirties vieną savo draugą, kuris buvo geras krikščionis. Šis, apie mirtį kalbėdamas, reiškė savo žmogiškas mintis apie mirtį.

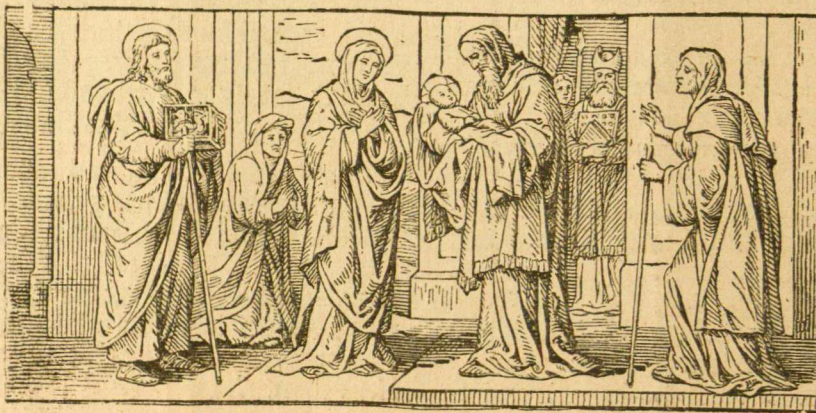
"Aš jo nesuprantu;" tarė Clemenceau, "jis turėtų dabar džiaugtis ir jaustis laimingas."

Clemenceau reiškė net savo pasipiktinimą.

Jis savo netikėjime turėjo savo širdies gilumoje labai gražų tikrojo krikščionies idealą. Jis jį pats sau susitvėrė, ir nekantravo, jautėsi suerzintas, kad jis to idealo nematė įkūnyto, kiekviename krikščionyje, kurį jis sutiko ant gatvės kertės.

— 0 —

Sesuo Jean-Remi išpažino, kad "paskučiausiose gyvenimo valandose, jų viena girdėjusi jį verkiant naktį ir trejais atvejais, prie įvairių progų, garsiai šaukiant, skaudžiu balsu: "Ai! Mano Dieve!" Ji jam nieko nepatarusi prieš tos progos, nes ne ji buvusi slaugė—saugotoja.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

A t g a i l a u j a n č i o s s i e l o s.
Žmonės, kurie pirmiau gyveno atsitraukę nuo Dievo įsakymų sunkiuose nusikaltimuose, bet pažadinti Viešpaties malonės į tobulesnį dorovinį gyvenimą, gailia širdimi apverčia savo nuopolių, nusikaltimų ir padarytas klaidas, jie yra einančių šiuo apšivalymo keliu sielų tikras pavyzdys. Jie gryžta atvira širdimi prie Dievo, rūpinasi atlyginti praeities klaidas ir nuodėmes, kovodami nuoširdžiai ir patvariai su savo blogaisiais įpročiais, netvarkingais palinkimais, kad jie iš naujo neįtrauktų juos į nusikaltimus.

Malonių aidu jiems skamba Viešpaties pokšis: „Aš neatėjau šaukti į atgailą teisiųjų, bet nusidėjėlių“ (Luk. 5, 32). Del to jie drišta artintis prie gerojo Jėzaus, atgailauti, kad Jo karaliavimas apimtų jų sielas. „Darykite atgailą, nes dangaus karalystė arti.“ (Mat. 3, 2); „jei nedarysite atgailos, visi... pražūsite“ (Luk. 13, 3). Atgailaujanti siela nuoširdžiai pildo Viešpaties valią, išgirdusi įspėjimą: „atsimink, iš kur išpuolei, daryk atgailą ir daryk pirmuosius darbus; jei ne, aš tau ateisiu ir pajudinsiu tavo žibintuvą iš jo vietos, jei nedarysi atgailos.“ (Apr. 2, 5).

Šventieji gerai suprato, kad atgaila būtinai reikalinga. Šv. Jonas Auksaburnis rašo: „O atgaila, tu gailingumo motina, dorybių mokytoja, kaip kilnūs tavo darbai, kurių dėka kaltes naikini, silpnuosius sustiprini, nuopolių pakeli ir nusiminusiems gražini vilčių.“

Šv. Pranciškus La Salietais sako: „Tu privalai būti visai kitokis žmogus savo išvidine ir išorine išvaizda. Ši didelė atmaina pakeis visiškai tavo nusistatymus.“ Šv. Gregorius Didysis klausia: „kiek privalo iškentėti žmogus už save jeigu Dievas tiek daug kentėjo už žmones? Lai mūsų gyvenimas bent trumpam

laikui patiria atgailos aitrumą, kad nesusi-
vaizdą prisimindamas, jos vengia ir mažiau
gali priešą, yra išlikimo V. Dievui, do akv-
va pastebėti, nes jos su žymiu lengvum per-
gyventi, jos yra tyros, apvalytos, ir tai leng-
atrado lyg būtų pradėjusios nesenaį dvasiniai
tosios dvasios pagundas; pirmu akymoju jos
tų sielų, kurios yra apvalytos, bet kenčia pik-
atgailaujantių sielų rūsies negailima priskaityti
Tais jautė ir kalbėjo šventieji. Prie šios
Tugendsehule, J. Janssen S. V. D. t. I p. 37).
laikume amžinos bausmės atitumo.“ (Pal.
šis nusikaltimų ir jų gyvenimas tyras, šven-
tas.

N e k a l t o s s i e l o s. Yra žmonių, kurie turi gerą, ramų būdą, nėra sugadinti klaidingu mokymu ar pasaulio blogąja įtaka, bet eina šiuo apšivalymo keliu. Tai yra visi tie, kurie nesimokino patys save suvaldyti, kurie niekad rimtai nesistengė įgyti maldos dvasios nei krikščioniškose dorybėse sustiprėti. Šios sielos blogai nesielgia, bet dar neišmoko gera daryti. Prie jų priskaitomi dvasiniai nesuga-
dinti vaikai ir doras jaunimas savo jaunystės pirmajame laikotarpyje. Jie visi yra pamaldūs, dorovingi, bet nepasižymi nepaprastomis Dievo malonėmis, užtat jų veikimas ir pasielgimas yra nepastovus ir paviršutinis, lengvas.

Šv. Aloyzas Gonzaga pasakė: „niekas negali pasidaryti savęs ir savo palinkimų valdovas, jei jis nėra maldos vyras“ (pal. Tugendsehule, J. Janssen t. I p. 31). „Mylimiausieji,“ sako šv. Jonas apaštalas: „jei mūsų širdis nepeikia mūsų, mes turime pasitikėjimo Dievu ir, ko nors prašytumėm, gausime iš jo.“ (I Jon. 3, 21). Nekaltosios sielos, panorėjusios tobuliau tarnauti Dievui, privalo sutvarkyti savo išorinius pojūčius. Pasitaikomus nemalonus, pažeminimus, niekinimus, troškimus ir pasiilgimus, nepalankumą ir nenorą užsiimti dvasinėmis pratybomis jos kenčia atgailos ir aukos dvasioje.

P a ž a n g o s n e d a r a n č i o s s i e l o s. Jų yra minių minios. Tai vis pamaldūs žmonės, bet nenaudojantieji apsimarinimų, kad galėtų savo ydų šaknis pašalinti; jie nėra visiškai atsidavę V. Dievui, nes nesistengia suvaldyti savo blogą, sugadintą nusiėkimą. Tų pačių ydų nuolatos vedami, jie nei nesirūpina ką nors geresnio padaryti. Kai kada pakreipia savo dvasinės jėgas į dorybės kelią ir maž-daug su tyra intencija atlieka kai kuriuos gerus darbus, bet tai daro atsitiktinai, nepastoviai. Jie nesitraukia aiškiai atgal iš dorybių kelio, bet taipgi nestiprina savo dvasios galių apsimalymo pratimais, užtat visados pas juos rasime menkutes ir labai nepastovias dorybes. Prie šios sielų rūšies reikia priskaityti drungniasias sielas, t. y. atvėsusias ir nepaisančias savo dvasinio gyvenimo, nors pirmiau su dideliu uolumu ėjusias Kristaus patarimų keliais. Jeigu šios sielos išnaujo nešims drąsiai dvasinių pratimų, — kasdien blogės. Jos mano, jog esančios dvasioje turtingos ir nieko neprivalo daugiau daryti, bet Kristus toms sieloms sako: „nežinai, kad tu esi nelaimingas ir apgailėtinas, beturtis, aklas ir plikas. Aš tau patariu pirktis iš manęs ugnyje ištišto aukso, kad pasidarytumei turtingas, būtumei apvilktas baltais rūbais... Kurios aš myliu, tuos baudžiu ir plaku. Taigi, būk uolus ir daryk atgailą“ (Apr. 3, 17-20).

Visos trys šios žmonių rūšys: atgailojantieji, nekaltieji ir pažangos nedarantieji eina pradedančiųjų taku, nors iš tikrųjų apsimalymo keliu aiškiai žengia tik atgailaujantieji, nes jie vieni rimtai nusistatę apvalyti savo dvasią nuo ydų. Kiti gali pasižikti visą gyvenimą žemiausiam tobulumo laipsnyje, jei nepasirūpins pakilti iš dvasinio apsnūdimo. Bet atsiranda sielų, kurios pasiekusios yra tobulumo aukštumų ir nenusikalsdamos dorybėms, imasi apsimalymo kelio priemonių. Tai yra tos sielos, kurios kenčia nepaprastas pagundas, ar aplinkumos skaudžias sąlygas. Šios palaimintos sielos, gyvenančios veikliu bendru gyvenimu, pav. vienuolynuose, negali būti pri-

skaitytos į pradedančiųjų dvasiniai gyventi eiles, bet jų pratybos maž-daug sutampa su pradedančiųjų, kol nėra pašalintos varginančios sielą pagundos, ar gyvenimo aplinkuma nepasikeitė.

5. *Kristus ragina tobulėti.* Atsiklaupęs prieš Jėzų prikaltą ant kryžiaus, savo širdies gilumoje gali išgirsti Jo paraginimus apvalyti tavo sielą. Jėzus kalba:

— Sūnau, ar nori būti tobulas? atidaryk maldai savo burną, o aš malonėmis pripildysiu tavo širdį; alk ir trokšk teisybės ir būsi pasotintas; pageidauk patarimų ir gausi supratimą; kilnių dalykų ieškok ir pripildysiu tave išminties dvasia.

Jei karštai trokšti tobulybės tuo pasiryžimu, kuris tave nuolatos degintų, — greitai dorybių įgysi kol prieisi prie paslaptingojo šventojo kalno Sijon, kur su tavo Dievu būsi artimai susivienijęs.

Karštai norėk, nusitark tvirtai tobulėti. Tą norą ir pasiryžimą kasdien, kas valandą panaujink. Skubiai užsidedęs, trumpai liepsnosi.

Jei nori būti tobulas, kiekviename savo darbe norėk vienam man įtikti. Kiekvieną tavo darbą pradėk gryna intencija, noru patikti man, mane mylėti.

Jei tokia dvasia norėsi visuomet man įtikti, aš žinosiu, jog mane myli visa tavo širdimi, visa tavo siela, visa mintimi, iš visų pajėgų.

Tuomet gyvensi ir tobulai gyvensi. Nes kas myli, įstatymą išpildė. Saugokis, sūnau, kad savo teisybės nedarytumei žmonių akivaizdoje, idant jų būtum matomas; nuo jų gausi užmokestį, bet nustos tobulybės. Saugokis, sūnau, ir dabokis, kad man patarnaudamas nebūtum apsileidęs. Ne tobulas, bet prakeiktas yra, kuris Viešpaties Dievo darbus atlieka apsileidusiai.

(Bus daugiau).

MARIJOS ATNAŠA JERUZALĖJE.

(Mąstymui mintys).

“Pasibaigus jos apsiplovimo dienoms, įsakytoms Mozės įstatymo, jie nunešė jį į Jeruzalę.” (Luk. 2. 22).

Keturiasdešimtoje dienoje po Kalėdų — t. y. Kristui gimus, šv. Jo Motina Marija ir Juozapas atėjo Jeruzalėn. Koks tikslas tos kelionės? Išpildyti Mozės įsakymą ir atnašauti Viešpačiui padėkos auką, o Išganytoją paaukoti Dangiškajam Tėvui. Žinodami, jog Marija nebuvo reikalinga apvalymo apeigų, kad jos sūnelis yra Kristus Viešpats, randame daug Marijos dorybių įvykyje.

1. Nuolankumas ir meilė įstatymui, nuo kurio ji buvo linosa; 2. tyrumo meilė, būdama sieloje skaisti dar naudoja apivalymo apeigas. 3. nusižeminimas apivalyme, kurio nebuvo reikalinga. 4. pagarba Sūneliui, nes Jį atnešė į Jeruzalės bažnyčią, 5. pagarba šventoms vietoms, nes atėjo į Jeruzalę, 6. dėkingumai jos “kad statytų jį Viešpaties akyvaizdoje,” nes tau, Dieve, atnašaujame, kurį suteikėi. 7. neturtas matosi teikiamoj aukoje — du purpleliu.

Šv. Panelės apivalymo apeigos Jeruzalės bažnyčioje įsakmiai mums rodo, kad mes, kurie reikalingi nuolatos dvasinio apvalymo nuo įvairių nusikaltimų, jos pavyzdžiu privalėtume naudotis. Kas mums reikalinga daryti, kad šv. savo Motiną pasektume?

1. Apivalykime nuo nuodėmių atgailos sakramente.

2. Savo mintį apvalykime nuo klaidų.

3. Širdyje sukurkime tikrąją Dievo meilę.

4. Pataisykime savo norus, intenciją ir pametę senovės raugus, neveidmainiukime.

5. Padarykime apsaugą savo kalbai, kad nebūtų mūsų burnoje papiktinančių žodžių.

6. Panaudokime rankas ir raumenis gera daryti artimui varge, ar nelaimėje esant. Apvalykime jas artimo karšta meile.

7. Visu mūsų kūnu ir nuotaika įneškime šventus dalykus į aplinkumą.

8. Apivalykime nuo prisirišimo prie nykstančių daiktų. Šv. Panelė buvo neturtinga, vargšė žmonių akyse, o šandie ją palaiminta vadina visos tautos, nes ji yra Dangaus ir Žemės tikroji karalienė.

Atmink visados Marijos dorybes, taisykis prie jų, įgyvendink, o būsi ištikimas jos sūnus. Savo gyvenime ir darbuos parodyk, jog ją gerai supranti, labai myli ir sieki dangaus.

Milda. Šv. Marija, Dievo Motina, saugok mane pagundose, o ypač prieš nekaltybę, kad nei darbu, nei žodžiu, nei mintimi nenusikalsčiau. Įkvėpk man noro tarnauti savo kraštui ir Bažnyčiai, imant pavyzdį iš šventųjų, su kuriais visa širdimi trokštu garbinti Tave, mano Motina, per amžius.

Pasiryžtu saugotis visų nuodėmių ir visų progų, vedančių prie jų.

NOEL NĒMO

(Tāsa).

“Aš stovēju ir budēju. Tuojaus užsidegiau savo žvakę, kaip kunigas pasirodė. Motina buvo prisirengus primti šv. Komuniją, jei ligonis to negalės padaryti. Aš stovēju šalyje motinos prie durų ir girdėjau, kaip ji šnabždėjo: “Ačiū Dievo Motinai ir Švenčiausiajai Širdžiai! Vargšas vaikas atgauna pilną sąvoką. Ai kaip aš to meldžiau!”

“Tėvas atidarė duris ir pakvietė įeiti. Aš mačiau, kaip jis teikė ligoniui Vijatiką ir Paskutinį Patepimą.

Tas reginys atgaivino mano senovės ambiciją. Karštos apsvylimo ašaros maišėsi mano akyse, bežiūrint į mano lazdas. Jos sakė: “Ne tau kunigystė.”

“Aš nusivilkau šiaip taip į kitą kambarį, kritau ant sofos ir ilgai verkiau. Gražiai išpuošta Kalėdų eglelė, rodos, tyčiojosi iš manęs. Girdėjau, kaip motina palydėjo iki už durų tėvą Backman'ą. Aš, turbūt, nuvargęs kietai užmigau, buvo visur namuose ramu.

“Pasigriebiau savo lazdas ir iš lengvo pasiramsčiuodamas, kad nieką nepažadindčiau iš miego, ir nuėjau į savo miegamąjį. Ten ant mano lovos gulėjo jaunas vaikas, užmerkęs akis. Aš maniau, kad jis jau miręs.

Kada aš stovėjau pas duris, nusi-gandęs mirusiojo, jis atsuko į mane savo neskustą veidą ir pažvelgė stačiai man į akis.

“Įeik, drauge!” pakvietė jis mane.

“Aš įėjau ir tyliai į jį žiūrėjau.

“Ar tu sūnus tos gerosios, malonios ponios?”

“Taip;” aš atsakiau. “Ji yra mano motina.

“Valkata” tylėjo. Jis ilgai į mane žiūrėjo. Paskui jis paklausė: “Drauge,

kokios Kalėdų dovanos aš turiu prašyti tau, kada aš nueisiu į dangų?”

“Jis tai pasakė taip kūdikiškai, nuosirdžiai, kad aš valandėlei pasilikau kaip nebylys. Toliaus iš visos mano širdies pilnybės, aš išburbuliavau: “Būk taip geras, pasakyk Kūdikėliui Jėzui, kad aš galėčiau vaikščioti tiesiai be lazdų, kad aš galėčiau būti Jo kunigas, kaip užaugsiu.”

“Jis pažvelgė į mane, tas mirštąs žmogus, kurį tu ir daug kitų žmonių pavadintų valkata, ir tarė įtikrinančiai: “Tai bus pirmučiausias dalykas, kurio aš paprašysiu nuo Kalėdų Kūdikėlio.”

—o—

“Valkata” užmerkė akis. Pasimatymas ir nepaprastas pasikalbėjimas baigtas. Aš apsisukau išeiti. Čia gi mano motina. Ji girdėjo mūsų pasikalbėjimą ir atėjo mane išvesti, kad nevarginčiau ligonio.

“Ji nuvedė mane į savo kambarį ir padėjo atsigulti lovon. Aš gulėjau ten ir mąščiau apie trumpą pasikalbėjimą. Man labai patiko, kad aš visą savo reikalą pasiunčiau tiesiog Kūdikėliui Jėzui. Aš atsimenu, kad aš pasiėmiau savo ražančių ir pradėjau kalbėti “Sveika Marija” už tą nežinomą vaikina, mirštantį mano lovoje. Aš net pavydėjau jam, kad jis štai tuojaus pamatys tikrąjį Betliejaus Kūdikėlį.

“Aš išbudau Kalėdų ryte. Namieje visur buvo labai ramu. Aš šaukiau motiną, bet ji neatsiliepė. Mano laikrodis rodė 5 minutes aštuntosios. Dėdė Mykolas atvažiuoja mane vežti į bažnyčią vaikų Mišių išklaudyti lygiai devintą valandą. Taigi aš ramiai sau gulėjau ir svajojau.

“Staiga man prisiminė vakarykščias įvykis. Aš išlipau iš lovos ir apsirėdžiau, kaip galėjau. Įsikabinęs į laip-

tų rankeną vargais negalais nulipau žemyn. Skubinu į savo kambarį. Durys uždarytos. Aš jas pamaži atidariau ir pažvelgiau į vidų. Baltu užtiesimu buvo pridengta žmogysta mano lovoje. Aš supratau, kad mano "valkata" jau buvo pas Kalėdų Kūdikėlį.

"Motina sugrįžo po septintos valandos Mišių. Pienioms minutoms pralinkus, policininkas suskambino skambutį. Aš girdėjau, kaip motina kalbėjo policininkui, kad tas žmogus mirė antrą valandą naktį. Policininkas paėmė knygelę užsirašyti mirusiojo vardą, bet, pasirodė, kad abelnam sumišimui esant, niekam neatėjo galvon paklausti jo vardo. Nerasta pas jį nei popiergalėlio, kuris būtų ką nors apie jį pasakęs.

Galimas daiktas, kad jis nuo kokio prekinio traukinio čia nukrito" — tvirtino policininkas.

"Motina paklausė: "Kas bus dabar daroma su jo kūnu?"

"Taipat, kas daroma su visais "bomais," ponia. Miestas palaidos jį "Potter's Field'e."

"Motina pažvelgė į mirusiojo ramų veidą. Aš supratau, kas darosi jos gailėstingoje širdyje."

"Ne," tarė ji policininkui. "Jokis vaikas, kuris įžengs į mano namus, kaip šis įžengė, Kalėdų Išvakarėse, nebus laidotas "Potter's Field'e." Aš pa-

kviesiu p. Garry, kuris laidojo mano vyrą, kad jis šį palaidotų.

"Laidotojas taip padarė. Jis gavo duobę Kalvarijos kapinėse. Kada vėl kilo mirusiojo vardo klausimas, motina tarė p. Garry: "Pavadink jį Noel Nemo." Tas vardas buvo ant karsto, kurį nešė iš mūsų namo ryto metu po Kalėdų. Motina ir aš palydėjova. Išskyrus laidotojo žmonių, manęs ir moeinos bažnyčioje ir kapinėse niekas daugiau prie mirusiojo nebuvo."

Tėvas Ričardas sustojo valandėlę, atsiduso ir baigė:

"Ačiū, aš tvirtai tikiu, kad to Noel Nemo tarpininkavimo dėka, aš pradėjau sveikti nuo pat to įvykio ir trys mėnesiai vėliau jau aš padėjau į šalį mano lazdas ant visados.

Viskas baigta, išskyrus to, kad aš tame palaimintame ryte laikysiu trejas Mišias ir jų antrąsias laikysiu intencija to "valkatos", kuris mano ir mano motinos sveikatą gražino, kuri parodė jam gailėstingumo.

Štai delko aš netikiu, kad visi "valkatos" yra "bomai." Nekurie gali būti tokiais iš nelaimės."

Ilgą laiką viešpatavo kambaryje ty-la. Galutinai, Vincas Teobaldas tarė:

"Tėve, kokių tavo mėgiamųjų cigarrų dėžę aš tau turiu pristatyti?"

N. B. "M. S. H."

DIEVO MOTINA IR ARNOTAS.

Bolandistai 15 sausio d. turi užrašę sekantį padavinimą.

Šv. Bonentas, Klermonto (Prancijoje) vyskupas, garbingas Jėzaus ir Marijos tarnas, norėdamas geriau pasiruošti būdėjimu prie Šv. Panelės Marijos Dangun Ėmimo Šventės, užsidaręs ant nakties šv. Mykolo bažnyčioje. Karšta širdimi meldėsi jįsai prie Švč. Sakramento. Netikė-

tai pasigirdo žavintieji garsai. Dangiškos giesmės ir jautrus angelų giedojimas pripildė bažnyčią, it laike pamaldų tūkstantinei žmonių miniai giedant. Stebėtina šviesa pasklido visoje bažnyčioje.

Šv. vyskupas didžiai išsigando, pasitraukė į bažnyčios kertę. Iš karto nesu-prato, kas darosi. Bet štai jis pamatęs Dangaus Karalienę, apsiaustą Angelų ir

Šventųjų būriais, iškilmingai žengiančią bažnyčion. Prisiartino prie didžiojo altoriaus.

Angelas klausia šv. Dievo Motinos:

— Kas laikys šv. Mišias? —

— Mano tarnas, Bonentas, — atsakius šv. Marija: — jįsai meldžiasi šioje bažnyčioje. —

Tuoju dangiškos dvasios apstojo Dievo tarną; aprenge liturginiais rūbais ir uždėjo ant jo skaištų arnotą. Angelams patarnaujant, jįsai laikęs šv. Mišias šv. Marijos ir dangaus šventųjų draugystėje.

Graudūs padėkos ir meilės jausmai pripildė šv. vyskupo širdį. Nuolatine padėkos giesme garbino Viešpatį, dangiškos laimės spindulėlį pajutęs. Dar su dides-

niu uolumu ir didesne meile tarnavo jįsai savo dangaus Motinėlei iki gyvenimo pabaigai.

Bet kada šv. vyskupas pabaigė šv. Mišių Auką, Marija jį palaimino ir palikusi dovanų stebėtinai gražų arnotą. Niekas negalėjo įspėti iš kokio jis audeklo padarytas: švelnutis ir minkštas, dailiai ir švelniai padabintas, išsiuvinėtas, it būtų pačios Dangaus Karalienės rankomis siuvinėtas.

Stebuklingąjį arnotą, kaip brangiausių turtą, slėpė Klermonte iki pereitojo šimtmečio. Bet Francijoje kilus revoliucijai ir plėšikams išdraskius šv. Mykolo bažnyčią, išvogtas tapo ir Dievo Motinos dovanotasis arnotas.

Katalikų Pasaulys

MONROVIA, Liberija, Vakarų Afrika. Kun. Hughes iš Sasstown misijos aplinkinių žmonių apšauktas didvyriu. Jam visur reiškama ypatinga pagarba. Tas įvyko, kada kunigas nušovė leopardą, kurs apie dešimtį žmonių buvo sudraskęs.

Žmonės to žvėries begalo bijojo. Nei vienas jų nedrįso jį nušauti. Jie manė, kad tas žvėris raganių apsėstas ir nelaimė būtų tam, kas drįstų jį nušauti.

Bet kunigas misionierius nušovė. Už tai reiškama jam nepaprasta pagarba.

TOKYO, Japonija. Tokyo mieste atidaryta nauja japonams kunigams seminarija. Įvyko nepaprastos iškilmės. Pontifikales šv. Mišias atnašavo Tokyo arkivyskupas Chambon akyvaizdoj J. E. arkivyskupo delegato Japonijai. Šioj seminarijoj japonai jaunuoliai bus mokinami j kunigus.

VATIKANO MIESTAS. Šventasis Tėvas Pijus XI paskelbė specialį raštą, kuriuo nurodo, kaip pasauliečiai katali-

kai turi kovoti mūsų dienų neramybes, ty. visokius kūno geidulius, pavojingas dorai madas, tikėjime atšalimą ir t.t.

Svarbiausioji priemonė tai visa nugalėti yra nuošalumas (rekolekcijos). Tas nuošalumas gali tęstis kelias dienas, o net mėnesį; jis neturi būt kliudomas pašalinių reikalų.

Kita priemonė, tai nuolatinis dalyvavimas visokiame Bažnyčios veikime. Iš to veikimo krikščionis pelno daug sau reikalingų dorybių ir malonių.

ROMA. — Gruodžio 21 d. popiety iškilmingai pašventintas puošnus ir brangus marmuro altorius San Carlo a Corso bažnyčioj. Tas altorius padirbdintas Šventojo Tėvo kunigystės jubiliejui atminti. Toje bažnyčioje pirm 50 metų Pijus XI turėjo primicijas, ty. pirmąsias Mišias.

Pašventinimo iškilmėse dalyvavo 21 kardinolas. Šventojo Tėvo legatu buvo kardinolas Pompili.

Tą pačią dieną Šventasis Tėvas šią bažnyčią paaukštino bazilika ir pasiuntė dovanų kieliką, kuris rytojaus dieną buvo vartojamas iškilmingose Mišiose.

MUSŲ DARBAI

Misijonieriai.

“Laivo” 49 numeryje 1929 m. buvo rašyta, kaip turtingos šeimynos gali turėti savo misijonierių-kunigą, kuris savo geradarius kol bus gyvas atsimins šv. Mišių aukoje. Visi žinome, jog garbingas yra kunigo vienuolio luomas ir šventos jo pareigos. Tos pagarbos dalis tenka tiems žmonėms, kurie pagelbėjo jaunikaičiui, pasiryžusiam Dievui tarnauti, siekti šventų idealų. Turtingų šeimų sūnūs retai būna pašaukiami į garbingą Kristaus tarnystę, nes gyvenimo patogumai juose sukelia aistras, nusilpnina valią ir jų retai kuris pajėgia, savęs ir viso ko atsižadėjęs, patarnauti Kristui.

Mūsų laikuos daug yra pašaukimų į kunigystę ir į vienuolinį gyvenimą. Bet vis, dažniausiai, jaunuoliai iš neturtingų šeimynų. Vieni jų, tėvams padedant, pajėgia atsilyginti už maistą, rūbus ir pastogę, kiti nei to negali padaryti.

Marijonų Vienuolija ruošia naujus Kristaus Bažnyčiai darbininkus. Penkiolika klierikų mokosi kunigų Seminarijose ir Universitetuose. Penkėsdešimts du auklėtiniai seka pirmųjų pėdomis. Šių jaunikaičių tarpe yra dvidešimts, kurie visai neišsigali nei už maistą, rūbus, pastogę ir mokslą atsilyginti. Jų mokymo, auklėjimo ir užlaikymo našta gula ant Amerikos kunigų Marijonų. Už klierikų mokymą ir užlaikymą reikia mokėti po \$529.00 už kiekvieną, o Kolegijos auklėtiniai, gyvenantieji Marian Hills, Vienuolijai kainuoja \$250.00. Visas medžiagines jėgas pakreipusi Kongregacija į klierikų auklėjimą ir mokymą, nepajėgia plačiau užsimoti visuomeniniame Išeivijos veikime. Tą išlaidų našta gali gerai suprasti tos šeimynos, kurioms teko leisti į mokslus 2 ar 3 savo vaikučius. Amerikos Ma-

rijonai jų turi 67. Kadangi lietuvių tarpe yra turtingų šeimų ir pasiturinčių asmenų, kurie norėtų naudingai pavartoti savo turtą ir pasidžiaugti savo kilniais gailėstingumo darbais, norėtų turėti savo išauklėtą misijonierių, kunigą-vienuolį, — buvo pasiūlyta tiesa, nedrasiai, susižinoti su Amerikos Marijonų Provincijolu, gerb. kun. F. Kudirka, M. I. C. 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. ir paimti kurį nors neturtingą auklėtinį globoti.

Į tą pirmutinį atsišaukimą atsiliepė dvi šeimynos, panorėjusios turėti savo misijonierių, kiti teiravosi apie sąlygas. Kongregacija negali statyti sąlygų geradariams. Žinoma, Vienuolijai būtų patogiau iš karto gauti auką už pasirinkto auklėtinio užlaikymą ir mokslą \$250.00, o už klieriką \$500.00, bet bus gera, jei tą auką padalinę prisiųs kas pusė metų, ar kas mėnuo.

High Schoolės ir Kolegijos mokslas tęsiasi šešis metus ir Seminarijos mokslas šešis metus; bet ne daug yra neturtingų auklėtinų pirmų metų High Schoolėje. Daugiau yra aukštesniuose skyriuose.

Geriausia bus, jei panorėjusieji išsi-auklėti misijonierių-vienuolį, kreipsis stačiai į gerb. kun. F. Kudirką, M. I. C., 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. ir susitars kas link auklėtinų ir teikiamos pagalbos. Aštuoniolikai šeimynų yra progos prisidėti prie švento darbo.

—o—

1929 metais mirė 15 Remėjų. Už juos atlaikytos 32 šv. Mišios. Klaidingai buvo “Laivui” pranešta, būk mirus yra M. Žalionienė iš New Britain, Conn. Ji yra gyva.

Kolegijos Remėjai:

J. Rutkauskienė Cleveland, Ohio . . . 3.00

Stasys Šimulis Chicago, Ill. garbės narys	100.00
T. Kavaliauskienė New Britain, C.	5.00
Pr. Gabraitė Windsor, Conn. . .	3.00
L. Novodzielskienė Aurora, Ill. . .	2.00
Ona Polijanskienė Baltimore, Md.	15.00
Jonas Petraitis Pittsburgh, Pa. . .	5.00
Jonas Povilauskas Chicago, Ill. . .	5.00
Rockfordo Federacijos skyrius . .	10.00
Šv. Petro ir Pov. Dr. ja Rockford, Ill.	10.00
Moterų S-gos kuopa Rockford, Ill.	10.00
Kun. V. Kulikauskas Rockford, Ill.	20.00
Mot. S-gos 14 kp. Sheboygan, Wis.	10.00
Ant. ir Cecilija Marozai Chicago,	25.00
B. Banza Chicago, Ill.	3.00
Labd. S-gos kp. Rockford, Ill. . .	5.00
Ona Skrabutienė Gary, Ind.	3.00
Mrs. Pocetienė Waterbury, Conn.	3.00
St. Budvietis Worcester, Mass. . .	50.00
Mar. Pikutienė Wilkes Barre, Pa.	3.00
Kun. Dr. J. Karalius Chicago, Ill.	25.00
Mrs. Čeplevičienė Detroit, Mich. . .	2.00
T. Atroškienė Chicago, Ill.	1.00
Ser. Kumpienė Racine, Wis.	3.00
Ad. Tvirbutas Racine, Wis.	3.00
Rožė Gudiniene Detroit, Mich. . .	3.00
Pet. Mockevičienė Shenandoah, Pa.	3.00
Amž. Raž. Dr. ja Shenandoah, Pa.	7.50
Ag. Vailionienė Shenandoah, Pa. . .	3.00
Ona Navickienė Worcester, Mass.	3.00
Karalius Mogalis Dearborn, Mich.	5.00
R. Budzeika Kingston, Pa.	3.00
Ieva Brown Bervyn, Ill.	10.00

*Vajaus metu Worcester'ųj eukojo
sekknti asmenys:*

\$200.00 — Aleksandras ir Vincenta Andriuškevičiai.

\$100.00 — Ona Širvinskaitė, Pranas Lengvinis, Worcester Federacijos Skyrius.

Lietuviškais bonais vertės \$100.00 — Petronėlė Šapauskienė, Juozas ir Emilija Gudzevičiai, Pranas ir Marijona Prankevičiai, Vincentas ir Ieva Hažuknai.

Žadėjo trumpu laiku paaukoti po \$100.00 — Juozas Galevičius, Martynas

Kazlauskas, Blaivininkų 25 kuopa — Worcester, Marytė Leonaitė.

\$50.00 — Blaivininkų Susivienijimas (ir netrukus paaukos dar \$50.00), Kunių Vienybės Naujosios Anglijos Apskritis, Juozas Svirskas, Pranciška Cirankiūtė.

Lietuviškais bonais vertės \$50.00 — Kazimiera ir Petronėlė Senkai (ir kuponais \$23.50), Vincas ir Agnietė Paruliai, Jonas ir Uršulė Tatuliai (ir kuponu \$2.50), Kasparas Grigaliumas, Felicija Kondratavičienė (ir kuponais \$5.00), Petras ir Ona Landžiai, Kazimieras ir Ona Kazilaičiai, Magdalena Gražulienė (ir kuponu \$2.50), Andrius Skibauskas, Juozas Svirskas, Vladas Liberis, Pranas Morūnas, Juozas Bruožys, Juozas Bakanaitis (ir kuponais \$7.50), Moterų Sąjungos 25 kuopa — Worcester (ir kuponu \$2.50), Šv. Petronėlės Draugija — Worcester.

Žadėjo paaukoti \$50.00 — Antanas Kupstas, Juozas Bendoraitis, Jurgis Ridiševičius, Aleksandras Stapčinskas, Juozas Brazauskas.

\$20.00 — Advokatas A. Mileris, Advokatas I. Barkus, Jonas Zakaras.

\$15.00 — Antanina Kriščiūniūtė.

\$10.00 — Marijona Jankauskienė, Vincas Stankus, Stasys Galminas, Pranas Stirbis, Karolina Juškevičienė, Vladas Dilionis, Uršulė Bublūtė, Anastazija Filiponiūtė, Vladas Rimša, Kazimieras Baronas, Dr. Juozas Lindžius, dr. Marija Rebboli, Pius Sidabra, Pranas Bartušis, Agota Baškienė, Ezakičius Poška, Jonas Bačinskas. (Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.
Remėjų Centras.

GUIZOT, protestantas istorikas rašo: "Pradžios mokslas, kad būtų tikrai naudingas, turi būti giliai religijinis." — Cfr. Educating to Purity, p. 289.

Amerikos Lietuvių Žinios.

CHICAGO, ILL. Šv. Kryžiaus lietuvių ligoninėje 1929 metais darbuosė: 1 Kun. Kapelionas; 73 Atsilankantieji Gydytojai; 2 Internai Gydytojai; 20 Seserų; 23 Slaugės; 2 Telefono ir Raštinės darbininkės; 2 Inžinieriai; 1 Janitoris; 4 Virtuvėje darbininkės; 5 Skalbykloje darbininkai; 5 Švaros prižiūrėtojos.

Laike pirmų metų priimta ligonių 2,084

Ligoninėje atėjo pasaulin naujų piliečių 299; Berniukų 162; Mergaičių 137.

Palydėta į amžinybę 55; Operacijų padaryta 1,255; Nelaimės nuotikių atvežta 182; X-ray paveikslų nuimta 793; Laboratorijos bandymų padaryta 3,057; Violet Ray, X-ray, ir Diathermy treatmentų duota 234.

Šv. Kryžiaus Ligoninėje lietuviai jaučiasi savųjų tarpe; aprūpinti ir pigiau aptarnauti negu kitur. Kainos labai prieinamos.

Privatūs kambariai ir bendras slaugymas \$7, \$8, ir \$10 į dieną.

Dviejų lovų kambariai ir bendras slaugymas \$4, \$5, ir \$6 į dieną.

Trijų lovų kambariai ir bendras slaugymas \$3, ir \$4 į dieną.

Ligoninės adresas: 2700 West 69th Street; Telefonas — Hemlock 6700; Ambulanso Telefonas — Prospect 1000—One Thousand.

NEWARK, N. J. Newarko lietuviai nutarė paminėti Lietuvos nepriklausomybės 12 metų sukaktuves, vasario 16 dieną, 1930 m., 7 val. vakare, lietuvių šv. Jurgio draugijos svetainėje, 180 New York Ave., Newark, N. J.

Newarko lietuviai kiekvieną metų praitėje, tai yra, nuo pat Lietuvos nepriklausomybės pirmų metų yra minėję vasario 16 dieną su įvairiom programom, o ypatingai rengiasi prie atatinkamo paminėjimo vasario 16 d. 1930 m., ir kad tinkamiaus prisirengus, tai buvo sušauktas viešas susirinkimas gruodžio 1 d., lietuvių šv. Jurgio draugijos svetainėj ir po pasitarimo, vienbalsiai nutarta, kad vasario 16 d. minėti surengti gražų programą ir tam reikalui yra išrinktas komitetas iš penkių asmenų. Prašome, kad kiti minėtą dieną nieko nerengtų, bet dirbkime visi išvien, o bus geresnės sekmės.

Newarko Liet. 12 metų Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimo komitetas:

A. S. Trečiokas, pirmin.,

J. Kralikauskas, sekret.,

S. F. Gudas, išdin.,

P. Alseiki, narys,

A. Stanšauskas, narys.

MINERSVILLE, PA. Šv. Pranciškaus parapija surengė lapkričio 21 d. išleistuvių vakarienę savo mylimam klebonui kun. J. A. Karaliui, kurs dabar perkeltas į Shenandoah, Pa.

Susirinko apie 650 parapijonų su nuiludusiomis širdimis, nes buvo jiems skaudu skirtis su savo taip mylimu ir tikru tėvu, maloniu ganytojum.

Į stalus nešiojo suaugusios merginos iš sodaliečių dr-jos. Svetainė buvo puikiai išpuošta, kaip lietuviškas darželis.

Vakarienės vedėjui Aukštakalniui trumpai prakalbėjus apie tikslą, perstatyta

vakarui vesti Dr. J. Palauskas.

Kalbėjo kun. M. Daumantas, naujasis mūs klebonas ir kun. Šmulkstys iš Shendoah, Pa. Mokyklos vaikeliai padainavo atsiveikinimo dainelę, mergaitės atvaizdavo 2 veikalėliu: "Šv. Kryžius" ir "Sveika Marija." Vaikus išlavino Šv. Kazimiero Seserys.

Kalbėjo taip gi kun. Klevinskas iš Tamaqua, Pa., o ant galo mūsų buvusis klebonas kun. J. A. Karalius. Jo kalba buvo labai jausminga, griaudinanti visus parapijonis. Gaila buvo atsiskirti su mylimu ganytojum. Parapijonas.

ROCKFORD, ILL. Kalėdų diena buvo maloni ir linksma. Viskas tą ūpą kėlė ir palaikė. Oras buvo švelnus ir gražus: nei šalčio, nei vėjo, nei didžiū sniegu.

Katalikai sujudo anksti. Penktoje valandoje jau jų daug buvo bažnyčioje. Vėliau susirinko daug, bet nepajėgė pripildyti erdvią, naująją bažnyčią.

Susirinkusieji pamatė Šv. Kazimiero Seserų gražiai išpuoštus altorius, artistiskai išmargintus gėlėmis ir šviesomis.

Ties didžiuoju altorium tvisko blizgėjimu, puikiai auksuota, amžinoji lempa.

Kertėje, vyrų pusėje, atsirado graži "Betliejaus Kūtelė."

5:30 val. pasigirdo smuikos balsas ir nuaidėjo per bažnyčią "Tyliosios Nakties" saldi melodija. Tai darbas p-lės Alf. Čepulytės.

Smuikos pirmiems garsams nuaidėjus, prie jos prisidėjo duetas; smuikai pritariant gražiai pagiedojo "Tyliąją Naktį."

Merginų choras sugiedojo naujas gražas Mišias.

Iškilmų vainikas — šv. Komunija. Žiūrint į tai, rodos, matei pirmuosius krikščionis. Iš susirinkusiųjų tik nežymi dalis nėjo prie šv. Komunjios. Taip gražiai katalikai pagerbė Jėzaus Gimimo Dieną.

Antrosios Mišios. Bažnyčia ne pilna žmonių, bet jų daug. Prasideda Mišios. Čia vėl girdėtis tos pačios smuikos garsai, ir ima giedoti mūsų naujos mokyklos mažųjų choras. Jis gražiai, giedojo Kalėdų giesmes.

Tai įvykdė darbštumas Seserų mokytojų.

Per šias Mišias ir labai daug itin jaunuomenėsėjo prie šv. Komunjios.

Trečiosios Mišios. Šių Mišių išklausti susirinko netikėtai daug žmonių. Klebonas manė, kad gal bus tuščia bažnyčia, o pasirodė priešingai. Visus džiugino graži Kalėdų dvasia žmonėse.

Rockfordo dirbtuvėse darbaiėjo ir eina silpnai. Kai kuriose dirbtuvėse beveik sustojo. Darbininkai žmonės nusi-skundžia.

Buvo dėl to manoma, kad Kalėdų dovanų bažnyčiai įplauks menkai. Be to ir gerb. klebonas nedaug ragino žmones aukoti.

Apsirikta. Smulkesniųjų aukų sudėta daug daugiau negu kitais metais. O Pr. Krikščionas paklojo net visą šimtinę Kalėdų dovanų.

Rockfordiečiai katalikai myli savo bažnyčią, žino josios reikalus ir juos tinkamai aprūpina. P. R.

WEST PULLMAN, ILL. Westpullmaniečiai šv. Kalėdas minėjo gražiai. Rytmetėje, per visas šv. Mišias žmonių buvo pilna bažnyčia. Visa parapija atliko išpažintį ir priėmė šv. Komuniją. Klebonui į pagalbą atvyko gerb. kun. Karalius. Gerb. seselių Kazimieriečių triūsų, "Betliejus" ir altoriai papuošta artistiskai.

Šv. Teresės skaitlingas choras, kuriam vadovauja p. V. X. Medonis, labai gražiai giedojo kalėdines giesmes. Be to, westpullmaniečiai Kalėdų dienoje savo parapijos reikalams sudėjo aukų \$621.00.

V. P.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Mano brolis buvo katalikas. Vėliau susidėjo su kokia ten merga ir gyvena "ant laisnio"? Vaikų nekrikštija. Prašau atsakyti, ar galiu draugauti su tokiu broliu ir jam pinigų skolinti?

T. M.

ATSAKYMAS. Šv. Jonas Apaštalas, panašiai ir šv. Povilas apaštalas pasakė, kad panašioms žmonėms nei "sveikas" nesakyti, nei prie vieno stalo sėstis valgyti.

Jei tavo brolis yra toks, kaip rašai — pasileidęs ir išsižadėjęs savo tikėjimo; prašomas pasitaisyti neklauso, tai tu gali su juo jokių reikalų neturėti ir pinigų neskolinti.

Tik nenustok melsti už jį Dievą. Galimas daiktas, kad paklydusis susipras ir pasitaisys.

KLAUSIMAS. Delko žmogus turi daryti išpažintį iš minčių? Jug piktoji dvasia iš to patiria žmogaus silpnybes ir stipriau jį gundo?

A. D.

ATSAKYMAS. Žmogus nusikalsta Dievui mintimis, žodžiais ir darbais. Todėl turi daryti atgailą už tuos visus nusikaltimus. Išpažintis yra tos atgailos dalis, todėl kaip atgailą reikia už viską daryti, taip reikia ir visas kaltes padarytas mintimis, žodžiais ir darbais, išpažinti, neatsižiūrint į sunkybes.

Išpažinimas minčių piktajai dvasiai nedaug naujo pasako. Ji dasiproti daugybę žmogaus minčių iš jo kalbų ir darbų ir be jo išpažinties.

Galutinai, kiekvienas žmogus katalikas privalo žinoti, kad piktosios dvasios pagundos nėra nuodėmė, kolei žmogus su jomis liuosa valia, savo noru ir suprasdamas, nesutinka.

Be to, Dievas neleidžia gundinti virš žmogaus jėgų ir teikia malonių pagundas

nugalėti.

KLAUSIMAS. Koku būdu galima būtų jaunimas patraukti į pamaldas. Labai daug jo dabar yra apverktiname padėjime?

Piln. Blavivinkas.

ATSAKYMAS. Jaunimas vesti į bažnyčią į pamaldas toliau dar bus sunkiau, nes jų tėvų žymi dalis atšalo ir tolinasi nuo pamaldų. Tėvų toks pavyzdys labai blogai veikia į vaikus. Reiškia, patys tėvai žudo savo vaikus.

Visokis sportas Amerikoje žymesnei daliai jos gyventojų pradeda užimti Dievo vietą. Sportas išmuša didelei jaunuo-
menės daliai visokias kilnesnes mintis iš galvos. Yra daug kitų priežasčių.

Tokiose aplinkybėse sunku jaunimo dvasia pakelti prie kilnesnių dalykų.

Norint nors dalį jaunuo-
menės išgelbėti, reikia steigti bažnytines, tikiybines grynai jaunuo-
menės brolijas. Reikia jį pratinti skaityti katalikiškus laikraščius, kad susipažintų su katalikų darbuote ir jų nuveiktais darbais.

Kuomet jie savo tėvų namuose, šeimynoje, dabar neturi ką veikti, nerimsta, ieško išėjimų ir smelkiasi į įvairias vietas, tai reikia rūpintis prie bažnyčios turėti ką nors, kuo galima būtų juos užimti ir sulaukyti nuo neaiškių vietų, gan dažnai kenkiančių jų dorai.

Galutinai, aš čia neaprašysiu visų dalykų. Daug žmonių suka galvą kaip gelbėti jaunimas. Daug įvairiose vietose daroma, bet kada ir koku būdu pasiseks geriau gelbėti jaunimas, sunku pasakyti.

Reikalinga, kad visi katalikai karštai melstų Dievą šviesos ir pagalbos jaunuo-
meni.

Maldai ir darbui susidėjus išvien, galima tikėtis geresnių vaisių.

Lietuvos Žinios

Surastas Mariampolės girininko Janulio užmušėjas. Gruodžio 8 d. policijos nuovados viršininkas darė kratą Būbio Jonno ūky, Margavos km., Jevaravos valsč., norėdamas surasti įtariamą ten pasislėpusį girin. Janulio užmušėją pil. Jonaitį. Šis buvo rastas šiauduose ant tvarto, bet pradėjus atakuoti policijai spėjo nušokti į tvartą, kur matydamas ne vien negalėsiąs pabėgti pats vietoj nusišovė. "R."

Skotijos lietuviai reikalauja konsulo. Anglijos lietuvių laikraštis "Išeiivių Draugas" įdėjo straipsnį, kuriam rašo esą Skotijoje gyvena geras būrelis lietuvių išeiivių, bet iki šiolei neturi savo konsulo. Būsiąs praplatingas Lietuvos konsulatų tinklas. Mes nereikalaujame, rašo, pilno konsulato, nes tai brangiai Lietuvos valdžiai atsieitų, bet garbės konsulas Skotijoje, pav. Glasgove, tikrai būtų reikalingas. Konsulato Skotijoje reikalauja ir Lie-

tuvos garbė, nes savo garbės konsulatus Glasgove turi ir Latvija ir Estija ir Suomija, ir kitos valstybės, kurių piliečių čia visai maža. Rimtų žmonių skotų tarpe, kurie sutiktų dėl lietuvių pasidarbuoti, atsiras. "R."

Pro Kauną pravažiavo didžiausias ir paskutinis vokiečių pabėgėlių iš SSSR ešalonas iš 700 žmonių. Tai kolonistai liuteriai iš įvairių Rusijos sričių. Ligšiol pro Kauną pravažiavo 5,000 pabėgėlių. Daugiau ešalonais važiuoti neleisiam, galės tik atskiri asmenys bėgti iš sugriautų ūkių. "R."

Valdininkams reikės pasitempti. Ap-svarsčius valstybinių įstaigų tarnautojų medžiaginę padėtį ir ministerių aparato darbuotę ministerių kabinetas nutarė pavesti finansų ministerijai naują įstatymo projektą, kuriuo valstybės aparato darbuotėje ir valdininkų padėjime būtų įvesta radikalinių permainų ir tobulumų. Šiuo įstatymo projektu numatoma padidinti valdininkų mokslo cenzą, stažą, darbo dieną ir atlyginimą. Manoma, kad įstatymo projektas bus greitai priimtas ir jo numatomi dėsniai bus įgyvendinti dar šitų metų pradžioje. "R."

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

"DRAUGAS"

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"Draugo" knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. "Draugo" adresas:

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojoimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.